मित्राणि द्रष्टुकामेन पुत्राणाञ्च बलाबलं। अशोच्याः कुरवो राजन् येषां त्वमनुशासिता।
मन्त्री च विदुरो धीमान् सर्व्वशास्त्रविशारदः। त्वयि धर्म्मोऽर्जुने धैर्य्यं भीमसेने पराक्रमः।
शुश्रूषा च गुरुशुश्रूषा यमयोः पुरुषाग्र्ययोः। अजातशत्रो भद्रं ते खाण्डवप्रस्थमाविश।
भ्रातृभिस्तेऽस्तु सौभ्रात्रं धर्म्मे ते धीयतां मनः।
॥ वैशम्पायन उवाच ॥ इत्युक्तो भरतश्रेष्ठो धर्म्मराजो युधिष्ठिरः। कृत्वाऽर्य्यसमयं सर्व्वं प्रतस्थे भ्रातृभिः सह। २४५०
ते रथान् मेघसङ्काशानारुह्य सह कृष्णया। प्रययुर्हृष्टमनस इन्द्रप्रस्थं पुरोत्तमं।
इति श्रीमहाभारते सभापर्व्वणि द्यूतपर्व्वणि खाण्डवप्रस्थप्रस्थाने एकसप्ततितमोऽध्यायः।७१। समाप्तञ्च द्यूतपर्व्व ॥ ६९ ॥

॥ अथानुद्यूतपर्व्व ॥ ९ ॥

॥ जनमेजय उवाच ॥ अनुज्ञातांस्तान् विदित्वा सरत्नधनसञ्चयान्। पाण्डवान् धार्त्तराष्ट्राणां कथमासीन्मनस्तदा।
॥ वैशम्पायन उवाच ॥ अनुज्ञातांस्तान्विदित्वा धृतराष्ट्रेण धीमता। राजन् दुःशासनः क्षिप्रं जगाम भ्रातरं प्रति।
दुर्य्योधनं समासाद्य सामात्यं भरतर्षभ। दुःखार्त्तो भरतश्रेष्ठ इदं वचनमब्रवीत्।
॥ दुःशासन उवाच ॥ दुःखेनैतत् समानीतं स्थविरो नाशयत्यसौ। शत्रुसादगमयद्रव्यं तद्बुध्यध्वं महारथाः। २४५५
अथ दुर्य्योधनः कर्णः शकुनिश्चापि सौबलः। मिथः सङ्गम्य सहिताः पाण्डवान् प्रति मानिनः।
वैचित्रवीर्य्यं राजानं धृतराष्ट्रं मनीषिणं। अभिगम्य त्वरायुक्ताः श्लक्ष्णं वचनमब्रुवन्।
॥ दुर्य्योधन उवाच ॥ न त्वेयद् श्रुतं राजन् यद्भगाद बृहस्पतिः। शक्रस्य नीतिं प्रवदन् विद्वान् देवपुरोहितः।
सर्व्वोपायैर्निहन्तव्याः शत्रवः शत्रुसूदन। पुरा युद्धाद्बलाद्वापि प्रकुर्व्वन्ति तवाहितं।
ते वयं पाण्डवधनैः सर्व्वान् संपूज्य पार्थिवान्। यदि तान् योधयिष्यामः किं वै नः परिहास्यति। २४६०
अहीनाशीविषान् क्रुद्धान्नाशाय समुपस्थितान्। कृत्वा कण्ठे च पृष्ठे च कःसमुत्स्रष्टुमर्हति।
आत्तशस्त्रा रथगताः कुपितास्तात पाण्डवाः। निःशेषं वः करिष्यन्ति क्रुद्धा ह्याशीविषा इव।
सन्नद्धो ह्यर्ज्जुनो याति विधृत्य परमेषुधी। गाण्डीवं मुञ्चरादत्ते निश्वसंश्च निरीक्षते।
गदां गुर्व्वीं समुद्यम्य त्वरितश्च वृकोदरः। स्वरथं योजयित्वाशु निर्य्यात इति नः श्रुतं।
नकुलः खड्गमादाय चर्म्म चाप्यर्द्धचन्द्रवत्। सहदेवश्च राजा च चक्रुराकारमिङ्गितैः। २४६५
ते त्वास्थाय रथान् सर्व्वे बहुशस्त्रपरिच्छदान्। अभिघ्नन्तो हयान्राजन् सेनायोगाय निर्ययुः।
न संस्यन्ते तथाऽस्माभिर्जातु विप्रकृता हि ते। द्रौपद्याश्च परिक्लेशं कस्तेषां क्षन्तुमर्हति।
पुनर्द्दिव्याम भद्रन्ते वनवासाय पाण्डवैः। एवमेतान् वशे कर्त्तुं शक्ष्यामः पुरुषर्षभ।
ते वा द्वादश वर्षाणि वयं वा द्यूतनिर्जिताः। प्रविशेम महारण्यमजिनैः प्रतिवासिताः।
त्रयोदशं सजनेन अज्ञाताः प्रतिवत्सरं। ज्ञाताश्च पुनरन्यानि वने वर्षाणि द्वादश। २४७०
निवसेम वयं ते वा तथा द्यूतं प्रवर्त्ततां। अक्षानुप्त्वा पुनर्द्यूतमिदं कुर्व्वन्तु पाण्डवाः
एतत् कृत्यतमं राजन्नस्माकं भरतर्षभ। अयं हि शकुनिर्व्वेद सविद्यामक्षसम्पदं।